

[Indenrigsministeren.]

mæssig måde end efter de gældende regler kunne varetage tilsynet med kommunernes løn- og ansættelsesforhold. Disse forhandlinger er nu afsluttet, og de kommunale sammenslutninger samt Københavns og Frederiksberg kommuner har anmodet om, at styrelsesloven må blive ændret således, at der skabes hjemmel for oprettelsen af et kommunalt lønningsnævn.

Med hensyn til den gældende ordningsmangler og den nærmere begrundelse for det foreslåede lønningsnævn henviser jeg til bemærkningerne til lovforslaget. Jeg skal derfor her alene pege på det ønskelige i, at det foreslåede lønningsnævn kan påbegynde sin virksomhed snarest muligt. Jeg anbefaler lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Gunhild Due* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren tage initiativ til at føre 7 gobeliner, der for tiden befinder sig på nationalmuseet, tilbage til Kronborg, til hvis store sal de oprindeligt blev fremstillet?“

Gunhild Due: I 1581-86 blev der i Helsingør på bestilling af Frederik II vævet 40 gobeliner til Kronborgs store sal. Af disse 40 er 14 tilbage. De 7 hænger på Kronborg, og andre 7 befinder sig på nationalmuseet.

Da museumsfolk jo ofte udtrykker ønske om at kunne vise tingene frem i deres rette sammenhæng og miljø, finder jeg det rimeligt og ønskeligt, at nationalmuseet leverer sine 7 gobeliner tilbage til Kronborg, som jo også er en slags museum og offentlig tilgængeligt. Gobelinerne kan dér anbringes på den plads, de oprindeligt er skabt til, og kommer bedre til deres ret dér, end det kan ske på nationalmuseet, hvor man jo ret hurtigt kommer til at vandre halvbedøvet omkring, fordi der er så meget at se på og så meget, der prøver på at tiltrække sig ens opmærksomhed.

Jeg håber derfor meget, at ministeren kan give mig et imødekommende svar.

Den fg. minister for kulturelle anliggender (*Helge Larsen*): De omtalte gobeliner, Kniepergobelinerne, fandtes oprindeligt i et antal af 42 på Kronborg, hvor de blev ophængt i den store sal ved festlige lejligheder. I tidens løb er jo en del af dem gået til; i 1819 var der efter mine oplysninger kun 15 tilbage, og de blev dengang skænket til nationalmuseet af kong Frederik VI. I 1929 foretog man en deling, sådan at 7 af dem skulle deponeres på Kronborg og — mener jeg — 8 på nationalmuseet, men jeg tør ikke sige, om mit tal er rigtigt eller fru Gunhild Dues tal med de 7 på nationalmuseet.

Den sal i nationalmuseet, hvor gobelinerne er ophængt, er specielt indrettet til at vise dem i deres historiske sammenhæng. Hvis man ville tilbageføre de 8 gobeliner til Kronborg, er det rigtigt, at de ville komme i den sammenhæng eller i den sal, hvortil de i sin tid er vævet, men man ville altså alligevel ikke kunne give det fulde indtryk af, hvordan de har virket i sin tid, for dengang var der 42.

Der er i øvrigt den ting, der taler for en deling af samlingen, at gobelinerne på nationalmuseet er anbragt i en bygning af særlig brandsikker konstruktion. Men jeg skal gerne henstille til kulturministeren, at han, når han kommer tilbage og har genoptaget sit arbejde, tager en drøftelse med de interesserede museer og prøver at finde en løsning på det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erling Dinesen* til arbejdsministeren:

„Vil ministeren fremsætte forslag om genindførelse af reglen i arbejdsløshedsloven om ret til dagpenge i 285 dage inden for et understøttelsesår samt om forhøjelse af aldersgrænsen for nydende medlemsret i en arbejdsløshedskasse fra 60 til 65 år?“

Erling Dinesen: Det spørgsmål, jeg har stillet, omfatter to, synes jeg selv, vigtige problemer på arbejdsmarkedet.

Forholdet er det, at i foråret 1968 gennemførtes på forslag af socialdemokratiet en ændring i arbejdsløshedsloven gående ud på en forhøjelse af det maksimale antal dage, i hvilket medlemmer af en statsanerkendt arbejdsløshedskasse kan få udbetalt